

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Thomas Cook Belgium NV

Strona pozwana: Thurner Hotel GmbH

Sentencja

Artykuł 20 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 936/2012 z dnia 4 października 2012 r., należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w sprawie w postępowaniu głównym stoi on na przeszkodzie temu, by pozwany, któremu – zgodnie z rozporządzeniem – doręczono europejski nakaz zapłaty, miał prawo domagać się ponownego zbadania tego nakazu, powołując się na fakt, że sąd wydania błędnie uznał się za właściwy w oparciu o nieprawdziwe zdaniem pozwanego informacje udzielone przez powoda w pozwie o wydanie tego nakazu zapłaty.

(¹) Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 22 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen – Szwecja) – Skatteverket/ David Hedqvist

(Sprawa C-264/14) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 2 ust. 1 lit. c) oraz art. 135 ust. 1 lit. d) – f) — Odpłatne świadczenie usług — Transakcje wymiany wirtualnej waluty „bitcoin” na waluty tradycyjne — Zwolnienie]

(2015/C 414/08)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteverket

Strona pozwana: David Hedqvist

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że stanowią odpłatne świadczenie usług w rozumieniu tego przepisu transakcje, takie jak w postępowaniu głównym, polegające na wymianie waluty tradycyjnej na jednostki wirtualnej waluty „bitcoin” i odwrotnie, dokonywane za zapłatą kwoty odpowiadającej marży wynikającej z różnicy pomiędzy ceną, po jakiej dany przedsiębiorca nabywa waluty, a ceną, po jakiej je sprzedaje klientom.
- 2) Artykuł 135 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że świadczenie usług takich jak w postępowaniu głównym, które polegają na wymianie walut tradycyjnych na jednostki wirtualnej waluty „bitcoin” i odwrotnie, dokonywane za zapłatą kwoty odpowiadającej marży wynikającej z różnicy pomiędzy ceną, po jakiej dany przedsiębiorca nabywa waluty, a ceną, po jakiej je sprzedaje klientom, stanowi transakcje zwolnione z podatku od wartości dodanej w rozumieniu tego przepisu.

Artykuł 135 ust. 1 lit. d) i f) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że takie świadczenie usług nie wchodzi w zakres stosowania tych przepisów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 245 z 28.7.2014.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 22 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – PPUH Stehcemp sp.j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Sprawa C-277/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej — Szósta dyrektywa — Prawo do odliczenia — Odmowa — Sprzedaż dokonana przez podmiot uznany za nieistniejący)

(2015/C 414/09)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PPUH Stehcemp sp.j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Sentencja

Przepisy szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2002/38/WE z dnia 7 maja 2002 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, takim jak w postępowaniu głównym, które odmawiają podatnikowi prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego od dostarczonych mu towarów z uwagi na to, iż faktura została wystawiona przez podmiot, który w świetle kryteriów przewidzianych przez te przepisy należy uważać za podmiot nieistniejący i nie ma możliwości ustalenia tożsamości rzeczywistego dostawcy towarów, chyba że zostanie wykazane, w świetle obiektywnych przesłanek i bez wymagania od podatnika, aby dokonał ustaleń, do których nie jest on zobowiązany, że ów podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, iż rzeczona dostawa wiązała się z przestępstwem w zakresie podatku od wartości dodanej, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – New Media Online GmbH przeciwko Bundeskommunikationssenat

(Sprawa C-347/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2010/13/UE — Pojęcia „audycji” oraz „audiowizualnej usługi medialnej” — Określenie podstawowego celu audiowizualnej usługi medialnej — Porównywalność usługi z rozpowszechnianiem telewizyjnym — Zawarcie krótkich materiałów wideo w dziale witryny gazety dostępnej w Internecie)

(2015/C 414/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof